

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1r/p-115/23
Bălți

Instanța de fond: Judecătoria

sediul

Central

Judecători:

V.Moroșanu

D E C I Z I E ÎN NUMELE LEGII

18 august anul 2023

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecători:

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier:

Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Păvăleanu Adrian

Avocatului Dragan Natalia

Interpretului Cruc Angela

A judecat în ordine de recurs în ședință publică recursul declarat de către avocatul Dragan Natalia în interesele inculpatului Fedulov Serghei *****, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 10.08.2023 în cauza penală în privința lui Fedulov Serghei ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.187 al.2 lit.e,f, 190 al.2 lit.c Cod Penal al RM

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 16.06.2023 a fost admis demersul procurorului în Procuratura ***** Păvăleanu Adrian și s-a aplicat în privința învinuitului Fedulov Serghei ***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv cu eliberarea unui mandat de arest pe un termen de 30 de zile, cu calcularea termenului începând cu data de 14.06.2023 orele 16.30 până la data de 14.07.2023 orele 16.30.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 13.07.2023 a fost admis demersul procurorului în Procuratura ***** Păvăleanu Adrian, fiindu-i prelungită lui Fedulov Serghei ***** măsura preventivă arestul preventiv, cu eliberarea mandatului de prelungire a arestării

preventive pe un termen de 30 de zile, din 14.07.2023 ora 16:30 până la 13.08.2023 ora 16.30, cu eliberarea mandatului judecătoresc.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31.07.2023 a fost respins ca nefondat recursul declarat de avocatul Dragan Natalia în interesele inculpatului Fedulov Serghei *****, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 13.07.2023, încheiere și mandatul de prelungire a arestului păstrându-se fără modificări.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 10.08.2023 a fost admis demersul procurorului în Procuratura ***** Cebanciuc Violeta și s-a prelungit în privința inculpatului Fedulov Serghei ***** măsura preventivă arestul preventiv pe un termen de 30/treizeci/ de zile care urmează a fi calculat din data de 13.08.2023 ora 16.30 până la 12.09.2023 ora 16.30.

Încheierea în cauză a fost contestată cu recurs de către avocatul Dragan Natalia în interesele inculpatului Fedulov Serghei, invocând în motivare că cu încheierea și mandatul nu sunt de acord, considerându-le neîntemeiate și nefondate din următoarele considerente:

-Contrar cerințelor Codului de Procedură Penală, procurorul n-a careva materiale, ce ar confirma temeinicia prelungirii față de Fedulov Serghei a măsurii preventive sub formă de arest, demersul fiind bazat doar pe presupuneri fără careva probe concludente și pertinente, care ar argumenta temeinicia demersului înaintat. O simplă declarație a acuzatorului de stat, că s-au păstrat riscurile care ar permite prelungirea arestului preventiv, nu cred că e suficient pentru a prelungi așa o măsură de gravă - arest preventiv.

-Consider, că motivele pe care s-a bazat instanța de judecată nu au fost deajuns „pertinente și suficiente” la momentul prelungirii față de Fedulov Serghei a măsurii preventive sub formă de arest, și, deci, este o încălcare a articolului 5 din Convenție. În această ordine de idei țin să menționez că persistența suspiciunii rezonabile că persoana arestată a comis infracțiunea, după cum a remarcat Curtea Europeană este o condiție sine qua non pentru legalitatea continuării detenției, însă după o anumită perioadă de timp nu mai este suficientă. În asemenea cazuri instanța de judecată trebuie să stabilească dacă există și alte motive ce justifică necesitatea continuării privării de libertate și că aceste motive sînt „relevante și suficiente”, dînd dovadă de o „diligentă specială” la desfășurarea procesului. Instanța va justifica orice perioadă de detenție, oricît de scurtă, fiind demonstrată în mod convingător (cauza Belchev vs Bulgaria, nr.39270/98, 08.04.2004; Castrave: vs Moldova nr.23393, 13.03.2007; Labita vs Italia nr.26772/95, CEDO 2000-IY; Modîrcă vs Moldova 10.05.2007).

-Fedulov Serghei are un loc de trai ***** a făcut declarații pe caz, nu are intenții să se eschiveze ori să influențeze martorii pe caz.

-Avînd în vedere motivele indicate mai sus și de asemenea prevederile art.3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului care prevede că „Orice ființă umană are dreptul la libertate și la securitatea sa”, cred că nu este prezent niciunul din motivele de deținere a inculpatului în stare de arest.

-Solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest pentru 30 zile în privința lui Fedulov Serghei și a mandatului, cu respingerea demersului procurorului ca neîntemeiat.

Avocatul Dragan Natalia în interesele inculpatului Fedulov Serghei în ședința instanței de recurs a susținut recursul declarat și a solicitat să fie admis din motivele invocate.

În ședința instanței de recurs, inculpatul Fedulov Serghei a susținut recursul declarat de avocat, solicitînd să fie admis din motivele invocate.

Procurorul participant în ședința instanței de recurs a solicitat respingerea recursului declarat de avocat, cu menținerea fără modificări a încheierii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Verificând argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei penale prezentate pentru verificarea legalității încheierii contestate și audiind opiniile participanților la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii contestate, reeșind din următoarele considerente.

Concluzia instanței de recurs rezultă din prevederile art.312 al.5 p.2 CPP RM, potrivit căruia se indică, că în urma controlului judiciar efectuat, instanța de recurs pronunță una din următoarele decizii: 2) respinge recursul.

Colegiul consideră că sunt respectate și exigențele art.5 & 1 lit.c al Convenției Europene a Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții, prelungirea detenției inculpatului fiind compatibilă cu scopul art.5 al.1 & 1 al Convenției.

În sensul art.175 al.2 Cod de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Potrivit art.25 alin.(4) din Constituția R.Moldova, termenul arestării poate fi prelungit de către instanța judecătorească, în condițiile legii, cel mult până la 12 luni.

Colegiul penal conchide, că instanța de judecată, dispunând de suficiente temeiuri rezonabile, just a decis despre necesitatea prelungirii măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul Fedulov Serghei, referitor la detenția inculpatului fiind îndeplinite în tot condițiile prevăzute de legea procesual-penală în necesitatea aplicării și prelungirii arestării preventive, și anume existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor incriminate, care prevede pedeapsa exclusiv sub formă de închisoare, precum și existența temeiurilor că inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală și instanța de judecată, să împiedice la stabilirea adevărului și să comită alte infracțiuni.

Aceste bănuieli rezonabile rezultă din caracterul faptei imputate, astfel potrivit materialelor prezentate rezultă, că lui Fedulov Serghei ***** i-a fost înaintată învinuire în faptul, că el, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, la 15.05.2023, aproximativ orele 18.00, aflându-se pe ***** în ograda imobilului ***** s-a apropiat de Revenco ***** și fără nici un motiv l-a numit cu cuvinte obscene și aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui manifestată prin aplicarea unei lovituri cu pumnul peste cap și o lovitură cu pumnul peste corp, apoi în acest timp văzând în mâna lui Revencu ***** un telefon mobil, deschis i-a sustras telefonul mobil de model „Redmi 10 C” la prețul de 4999 lei în care era instalată cartela „Orange” la prețul de 50 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate daune în proporții considerabile în sumă de 5049 lei.

Astfel, Fedulov Serghei ***** este învinuit, că prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.187 al.2 lit.e,f CP RM – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșite cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el se învinuiește, că urmărind scopul sustragerii bunurilor ce aparțin altei persoane, prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, în perioada de la 27.05.2023 până la 30.05.2023, aproximativ la ora 10:00 aflându-se pe adresa ***** sub pretextul de a debloca cartela SIM a sustras de la cet.Balan Vladimir ***** a.n., telefonul mobil de model

„Samsung Galaxy S9”, de culoare neagră, în care era introdusă cartela-sim cu numărul *****, după ce intrând în posesia bunului dat, s-a eschivat de la îndeplinirea obligațiilor sale, cauzându-i astfel cet.Balan Vladimir ***** a.n., o daună material considerabilă în sumă de 3000 lei.

Astfel, Fedulov Serghei, este învinuit, că prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.190 al.2 lit.c CP RM, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de fond, a reținut că potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

Conform art.186 alin.(5) Cod de procedură penală, fiecare perioadă cu care se prelungește arestul preventiv se stabilește cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(2), dar nu poate depăși termenul de 30 de zile.

Potrivit art.186 alin.(2) Cod de procedură penală, perioada de ținere în arest a învinuitului, inculpatului nu poate depăși un termen rezonabil, stabilit în funcție de complexitatea investigațiilor necesare pentru descoperirea adevărului și ținînd cont de obligația de celeritate în soluționarea cauzei penale în care învinuitul sau inculpatul este ținut în stare de arest.

În motivarea concluziei, s-a reținut că Fedulov Serghei ***** se învinuiește în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal se atribuie la categoria de infracțiuni grave și de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, care potrivit art.16 alin.(3) Cod penal se atribuie la categoria de infracțiuni mai puțin grave.

Arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu poate fi dispusă doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) legislația procesual-penală permite aplicarea acestor măsuri, b) există o bănuială rezonabilă că persoana a comis infracțiunea de care este acuzată, c) există riscurile prevăzute de CPP care justifică aplicarea arestului și d) alte măsuri nu pot înlătura riscurile menționate la lit.c).

Instanța a reținut că plasarea persoanei în detenție ar putea fi justificată prin următoarele temeiuri: riscul eschivării, riscul de a împiedica buna desfășurare a justiției, prevenirea comiterii de către persoană a unei noi infracțiuni, riscul că punerea în libertate a persoanei va cauza dezordine publică.

Potrivit alin.(1) și (2) art.176 Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței. Arestarea preventivă și măsurile alternative de arestare se aplică numai persoanei care este

învinuită, inculpată de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 3 ani și doar în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit practicii CEDO (a se vedea: cauzele *Ostrovar vs. Moldova*, par.31-35 și *Becciev vs. Moldova*, par.70) persistența unei suspiciuni rezonabile că persoana arestată a comis o infracțiune este o condiție sine qua non pentru legalitatea detenției continue. În asemenea cazuri urmează de stabilit că, temeiurile invocate de autorități continuă să justifice lipsirea de libertate, atunci când aceste temeiuri sunt „relevante” și „suficiente” (a se vedea, *Labila v. Italy* [GCJ, nr.26772/95, §§ 152 și 153, ECHR 2000-1V). Justificarea pentru orice perioadă de detenție, indiferent de cât e de scurtă, trebuie să fie demonstrată în mod convingător de către autorități (*Belchev v. Bulgaria*, nr. 39270/98, § 82, 8 aprilie 2004), în context, argumentele în favoarea și defavoarea eliberării nu trebuiesc să fie „generale și abstracte”.

La fel, potrivit practicii Curții Europene (hotărîrea *Murray v. Regatul Unit*), dacă sinceritatea și temeinicia unei bănuieli constituiau elementele indispensabile ale rezonabilității sale, această bănuială nu putea privi ca una rezonabilă decît cu condiția ca ea să fie bazată pe fapte sau informații, care ar stabili o legătură obiectivă între suspect și infracțiunea presupusă. Ar trebui deci să existe dovezi ale acțiunilor, documente sau date medico-legale, care ar implica în mod direct persoana vizată. În consecință, a indicat Curtea cu titlu de principiu, nici o privațiune de libertate nu se poate baza pe impresii, intuiție, o simplă asociere de idei sau de prejudecăți (etnice, religioase sau de altă natură), indiferent de valoarea lor, în calitate de indiciu al participării unei persoane la comiterea unei infracțiuni.

În conformitate cu art.5 alin.(1) lit.c) CEDO, nimeni nu poate fi lipsit de libertate, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

Art.5 alin.(1) lit.c) din Convenție permite lipsirea de libertate a unei persoane doar dacă există o „bănuială rezonabilă” că această persoană a săvârșit o infracțiune. Bănuiala rezonabilă presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea. Faptul că o bănuială este presupusă cu bună-credință nu este suficient (*hot.Muşuc v. Moldova*, 6 noiembrie 2007, § 31). Ceea ce poate fi considerat „rezonabil” depinde de toate circumstanțele cauzei (*hot.Fox, Campbell și Hartley c.Regatului Unit*, 30 august 1990, § 32). Faptele care dau naștere suspiciunii nu trebuie să fie suficiente pentru a justifica o condamnare, și nici chiar pentru înaintarea învinuirii, ceea ce reprezintă următorul pas al procesului penal (*hot. Brogan ș.a. c.Regatului Unit*, 29 noiembrie 1988, § 53). Prin urmare, examinînd dacă există o bănuială rezonabilă judecătorul va verifica doar dacă există probe care ar convinge un observator obiectiv că persoana ar fi putut săvârși infracțiunea, și nu dacă persoana este vinovată de comiterea infracțiunii. Bănuiala rezonabilă trebuie să fie bazată pe probe administrate în conformitate cu Codul de procedură penală.

Prin urmare, arestarea preventivă poate fi aplicată doar dacă există o bănuială rezonabilă că bănuitul, învinuitul sau inculpatul a săvârșit infracțiunea care formează obiectul urmăririi penale sau judecării cauzei (în cazul inculpatului). Curtea Europeană a constatat că a existat o bănuială rezonabilă de comitere a unei infracțiuni atunci când: la domiciliul inculpatului s-au găsit obiecte care aveau legătură cu infracțiunea (*hot.Oral și Atabay c.Turciei*, 23 iunie 2009 §§ 24-32), martorii și înscrisurile indicau prima facie asupra implicării persoanei în acțiuni criminale (*hot.Svetoslav Hristov c.Bulgariei*, 13 ianuarie 2011, § 29); inculpatul a fost indicat ca autor de către alte persoane suspectate în aceeași cauză, care au dat depoziții concordante, când

persoana era acuzată de tentativă de uzurpare a puterii, chiar dacă ultima susținea că declarațiile celorlalți suspecți sunt false (hot. Muradverdiyev c.Azerbaidjanului, 9 decembrie 2010, §§ 51-56); procese-verbale întocmite de poliști care au asistat la comiterea faptei indicau asupra persoanei, când veridicitatea proceselor-verbale a fost confirmată în cadrul investigației ulterioare (dec.Medvedev c.Rusiei, 9 septembrie 2010); declarații ale martorilor indicau asupra persoanei, chiar dacă ulterior au fost retrase (hot.Talat Tape c. Turciei, 21 noiembrie 2004, §§ 56-63); sau când informații operative coroborate cu plângerea victimei indicau asupra persoanei (hot.Ignatenco c.Moldovei, 8 februarie 2011, § 60).

Materialele prezentate în cauza penală, atitudinea inculpatului de recunoaștere a vinovăției, precum și circumstanțele faptelor imputate inculpatului au permis instanței să tragă concluzia despre împlinirea condiției principale de prelungire a măsurii preventive - arestul preventiv, adică existența motivelor verosimile că persoana acuzată a săvârșit infracțiunea incriminată. Or, din actele cauzei rezultă o legătură între inculpat și evenimentele bănuite de a fi constituit o infracțiune, care are o bază suficientă și care permite să se conchidă că evenimentele în cauză sunt în corelație cu infracțiunea pretinsă din Codul penal al RM (hot.Svetoslav Hristov c.Bulgariei seria nr.19).

În motivarea soluției adoptate instanța de judecată, ținând cont de prevederile legislației naționale raportate la cele internaționale ce reglementează dreptul persoanei la libertate și temeiurile de restrângere a acestui drept, a concluzionat temeinicia demersului procurorului privind deținerea în continuare a inculpatului Fedulov Serghei ***** în stare de arest preventiv, or, acesta este învinuit în comiterea cu intenție a unor infracțiuni din categoria celor grave și mai puțin grave constituind un pericol eminent pentru societate, fapt pentru care în cazul punerii la libertate a acestuia ultimul ar putea să se eschiveze de la examinarea cauzei, să influențeze părțile vătămate și martorii, or, la momentul respectiv instanța atestă că examinarea cauzei se află la etapa incipientă.

La fel, instanța a reținut că, riscul eschivării se diminuează cu trecerea timpului, deoarece durata arestării va fi dedusă din perioada detenției care ar putea fi dispusă în cazul condamnării (a se vedea hot.Wemhoff c.Germaniei, 27 iunie 1968, § 14).

Totodată instanța a reținut că, riscul că persoana va săvârși o nouă infracțiune urmează a fi evaluat în special în baza istoricului ei (antecedentele penale anterioare) și a personalității acesteia (hot. Clooth c. Belgiei, 12 decembrie 1992, § 40).

Astfel, în sarcina inculpatului este reținut și riscul comiterii de noi infracțiuni, or, din revendicarea Forma nr.246 rezultă că Fedulov Serghei ***** anterior a fost condamnat de mai multe ori (f.d.51).

Prin urmare, instanța de judecată a constatat că pericolul social concret al activității infracționale a inculpatului Fedulov Serghei ***** este unul ridicat, acesta anterior fiind în conflict cu legea penală, nu și-a făcut concluziile de rigoare, nu a stat pe calea corijării și a continuat activitatea sa infracțională, a continuat să comită noi infracțiuni din categoria celor grave acțiunile inculpatului fiind stopate numai prin descoperirea și intervenția organelor de drept. În asemenea împrejurări s-a constatat că ultimul este predispus să comită și alte infracțiuni.

În cazul dat instanța a menționat faptul că, în conținutul demersului privind prelungirea măsurii arestului preventiv sunt expuse circumstanțe care ar confirma: riscul de a împiedica buna desfășurare a justiției, riscul eschivării, riscul comiterii de noi infracțiuni, riscuri care la momentul examinării demersului nu s-au diminuat.

În cazul concret instanța de judecată a considerat că, menținerea privării de libertate a inculpatului Fedulov Serghei ***** este justificată, întemeiată și necesară, fiind respectat

principiul proporționalității între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege. Or, temeiurile care au stat la baza aplicării măsurii preventive subzistă în continuare.

Luând în considerație cele citate în raport cu circumstanțele stabilite instanța a considerat că, pe caz există temeiuri rezonabile de a considera că inculpatul Fedulov Serghei ***** aflându-se la libertate se poate eschiva de la prezentarea în instanța de judecată, persistă riscul comiterii de noi infracțiuni, precum și faptul că va împiedica buna desfășurare a procesului penal.

În speță, ținând cont de caracterul infracțiunilor pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și data la care a fost arestat, nu se poate vorbi de depășirea termenului rezonabil de aplicare a măsurii respective, care se apreciază în funcție de complexitatea cauzei, gravitatea faptei și pericolul concret, prin ce este respectat principiul proporționalității.

Astfel, măsura preventivă aplicată arestul preventiv și-a menținut actualitatea și la momentul respectiv, ceea ce denotă concluzia despre necesitatea menținerii măsurii preventive arest preventiv.

Colegiul penal consideră, că bănuiala rezonabilă că faptele incriminate au fost comise de inculpatul Fedulov Serghei, modul de comitere a infracțiunilor și pericolul social al acestor infracțiuni, precum și persoana inculpată, care nu este la prima abatere penală, cauza penală fiind la finele judecării, sunt circumstanțe care determină necesitatea prelungirii măsurii preventive față de Fedulov Serghei anume sub formă de arestare preventivă în circumstanțele stabilite pe caz.

Colegiul penal ține cont de cele stabilite cu privire la inculpat, care se învinuiește că a comis infracțiunea incriminată, nu are careva ocupație stabilă și anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii similare, fiind predispus la comiterea faptelor infracționale sancționate de legea penală, ține cont de caracterul și pericolul social sporit al faptei aduse spre învinuire.

Astfel Colegiul penal consideră că lăsarea inculpatului în libertate în cazul dat concret ar prezenta pericol concret pentru desfășurarea normală a procesului penal și judecarea cauzei, iar măsurile alternative la detenție sunt insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, în sensul dat motivele care servesc ca temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința inculpatului se consideră cu putere probantă.

Colegiul penal ține să indice, că bănuiala rezonabilă de săvârșire a infracțiunii se constată prin prisma rezultatelor acțiunilor procesuale efectuate pe caz, totodată, probele administrate de organul de urmărire penală și prezentate în instanță sunt susceptibile potrivit jurisprudenței CEDO (Muradverdiyev v.Azerbaijan) de a justifica existența unei bănuieli obiective în sensul art.5 alin.(1) lit.(c) din Convenție, că inculpatul Fedulov Serghei a săvârșit infracțiunea care i se incriminează.

În sensul dat, Colegiul penal conchide că este necesară prelungirea față de inculpatul Fedulov Serghei a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, astfel că sunt prezente riscurile prevăzute de art.176 alin.(1) CPP și art.5 al.1 lit.c) al CEDO, existând riscul că inculpatul va împiedica la stabilirea adevărului și va influența cursul normal al urmăririi penale.

La fel există și riscul ca inculpatul poate să se ascundă de instanța de judecată, luând în considerație gravitatea infracțiunilor incriminate inculpatului, precum și mărimea pedepselor prevăzute de sancțiunea normelor penale, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare, fapt ce indică că inculpatul ar putea să se eschiveze de la instanța de judecată.

Astfel, luând în considerație caracterul premeditat și pericolul social al faptei aduse spre învinuire lui Fedulov Serghei, Colegiul penal consideră, că este oportună la moment prelungirea ținerii inculpatului în arest preventiv, în vederea excluderii riscului eschivării acestuia sub pretextul primirii unei pedepse sub formă de închisoare, în cazul demonstrării vinovăției.

În sensul dat este relevantă jurisprudența CEDO expusă în cauza Wemhoff vs Germania, potrivit căreia Curtea statuează, că gravitatea pedepsei la care acuzatul se poate aștepta în caz de condamnare poate fi considerată în mod legitim, ca fiind de natură a-l incita să fugă.

Colegiul penal consideră, că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru eschivarea acestuia de la răspunderea penală, iar măsurile alternative la detenție ar fi insuficiente pentru a înlătura această stare de pericol, astfel motivele care au servit drept temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința inculpatului sunt actuale și la momentul solicitării procurorului de a prelungi termenul arestării.

De asemenea, Colegiul penal menționează în acest sens și principiul proporționalității, care impune ca atunci când se ia o măsură privativă de libertate trebuie să se aibă în vedere necesitatea realizării unui echilibru între necesitatea într-o societate democratică de apărare a interesului public și importanța dreptului la libertate al inculpatului.

Pentru aspectele mai sus prezentate, Colegiul penal constată că acest echilibru este respectat, măsura preventivă care a fost prelungită în privința inculpatului nefiind disproporționată cu necesitatea apărării într-o societate democratică a interesului public, reieșind din faptul că interesul social al protejării societății primează interesului personal al inculpatului de a fi cercetat în stare de libertate.

Colegiul penal ține să indice prevederile art.5 al.1 lit.c) al CEDO, care statuează, că nimeni nu poate fi lipsit de libertate, cu excepția dacă a fost arestat sau reținut în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente, atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede în necesitatea de a-l împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după săvârșirea acesteia.

În sensul dat, Colegiul penal nu constată derogări de la prevederile menționate, ori Fedulov Serghei a fost arestat și i se prelungește arestarea preventivă anume în cazul când există motive convingătoare de a bănui că a săvârșit infracțiunile incriminate, infracțiune de un pericol social sporit.

În legătură cu cele stabilite, instanța de recurs consideră că prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința inculpatului este justificată, întemeiată și necesară, fiind prezente temeiuri convingătoare pentru deținerea lui sub arest, fiind respectat principiul proporționalității între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege și fiind urmărit un scop legal și astfel recursul declarat de avocat se respinge ca nefondat.

Mai mult, din materialele prezentate pentru verificare sunt date ce țin de bănuiala rezonabilă în implicarea inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, precum și fiind prezentate probe ce țin de riscurile prevăzute de lege în necesitatea prelungirii arestării preventive, în sensul dat argumentele invocate nefiind în favoarea inculpatului, mai ales că judecarea cauzei penale este în curs de judecare.

Colegiul penal consideră că pentru prelungirea deținerii inculpatului sub arest au fost stabilite temeiuri convingătoare, riscurile împiedicării bunei desfășurări a justiției fiind dovedit, astfel în prezența temeiurilor serioase urmează a prelungi măsura preventivă arestarea preventivă în limitele prevăzute de lege și careva încălcări a drepturilor inculpatului nu s-au stabilit.

Astfel, se resping afirmațiile invocate în recurs de avocat, că contrar cerințelor CPP, procurorul n-a prezentat careva materiale, ce ar confirma temeinicia prelungirii față de Fedulov Serghei a măsurii preventive sub formă de arest, demersul fiind bazat doar pe presupuneri fără careva probe concludente și pertinente, care ar argumenta temeinicia demersului înaintat, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, mai ales că din materialele prezentate pentru verificare se constată bănuiala rezonabilă în comiterea infracțiunilor incriminate și datele

cu privire la persoana inculpatului la care s-a referit instanța, mai ales că inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare.

La fel se resping și afirmațiile invocate în recurs, că riscurile invocate de procuror și instanță nu au fost probate, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, încheierea instanței de fond fiind motivată în aspectul dat.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate în recurs, că Fedulov Serghei are loc de trai în ***** a făcut declarații pe caz, nu are intenții să se eschiveze ori să influențeze martorii pe caz, deoarece sunt declarative, fiind expuse în apărarea inculpatului, totodată nu constituie temei de casare a încheierii instanței de fond.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de avocat cu referire la prevederile legislației naționale și internaționale, deoarece nu este relevantă în cazul dat concret, nefiind stabilite derogări de la prevederile menționate de avocat în recurs, temei de casare a încheierii instanței de fond și respingere a demersului procurorului, după cum se solicită, nefiind stabilite în circumstanțele stabilite pe caz.

Totodată temei de punere în libertate a inculpatului în circumstanțele stabilite pe caz nu s-au stabilit, prelungirea arestării inculpatului fiind dispusă în limitele prevăzute de lege.

În sensul invocat, anume că motivele invocate, natura acuzației penale aduse inculpatului, privind faptele comise și riscurile stabilite în cazul dat constituie motive relevante și suficiente, care justifică detenția inculpatului la etapa inițială de examinare a cauzei în instanța de judecată, încheierea instanței de fond fiind motivată în aspectul dat.

Justețea prelungirii termenului arestării preventive a inculpatului Fedulov Sergrei, pe lângă prezența bănuielii rezonabile în comiterea infracțiunilor incriminate, reiese inclusiv din faptul, că la moment persistă și nu s-au diminuat riscurile invocate de procuror.

În acest sens Colegiul reține că, este actuală suspiciunea că fiind plasat în libertate inculpatul se va putea eschiva de la judecarea cauzei penale, ultimul fiind anterior judecat.

Astfel Colegiul penal consideră că pe caz persistă riscul eschivării inculpatului de la instanța de judecată, or, fiindu-i imputată comiterea infracțiunilor pentru care acesta riscă pedeapsă sub formă de închisoare în cazul demonstrării vinovăției, respectiv, persistă pericolul dispariției inculpatului.

Colegiul penal consideră, că argumentele expuse de apărare fac inoportună la moment aplicarea față de inculpat a măsurii preventive nonprivativă de libertate, întrucât o măsură preventivă mai blândă nu va asigura, în circumstanțele stabilite pe caz la etapa dată, garanția unei bune desfășurări a procesului penal și pentru a-l împiedica pe inculpat să împiedice în desfășurarea normală a procesului penal.

Prin urmare, Colegiul penal consideră confirmat riscul eschivării inculpatului de la judecată, or, probabilitatea unei pedepse sub formă de închisoare pentru faptele comise, dacă vinovăția îi va fi demonstrată, îl poate determina pe Fedulov Sergrei să se ascundă.

În sensul dat Colegiul consideră relevantă jurisprudența CEDO, în cauza Wemhoff vs Germania Curtea a statuat că, gravitatea pedepsei la care acuzatul se poate aștepta în caz de condamnare poate fi considerată în mod legitim ca fiind de natură a-l incita să fugă.

Totodată Colegiul reține că, potrivit Curții Europene nu se poate face o evaluare abstractă a caracterului rezonabil al duratei unei detenții (Patsouria versus Georgia) și că acesta trebuie examinat în fiecare caz, ținând seama de condițiile concrete.

Astfel, continuarea detenției nu se justifică într-o anumită speță decât dacă indicii concreți demonstrează o cerință veritabilă de interes public care prevalează, în ciuda prezumției de nevinovăție, asupra regulii respectării libertății individuale cauza Smirnova versus Rusia).

În atare circumstanțe Colegiul consideră că, prelungind termenul menținerii în stare de arest a inculpatului se respectă principiul proporționalității, această prelungire nefiind contrară legii și necesară într-o societate democratică, instanța a respectat și exigențele art.5§1 lit.c CEDO și a jurisprudenței Curții, detenția inculpatului fiind compatibilă cu scopul prevăzut la art.5 al.1§1 al Convenției.

Astfel, reieșind din normele sus-indicate Colegiul penal consideră că, există suficiente temeiuri pentru prelungirea termenului menținerii inculpatului în stare de arest, ținându-se cont de durata reținerii acestuia, precum și faptul că examinarea cauzei este la faza de examinare în fond.

Concomitent, Colegiul penal a examinat și posibilitatea aplicării față de inculpat a unei măsuri preventive neprivative de libertate, însă argumentele expuse pe caz fac inoportună la etapa dată a procesului aplicarea față de inculpatul Fedulov Serghei a altor măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, or, schimbarea acestei măsuri preventive în circumstanțele stabilite pe caz, în circumstanțele stabilite pe caz privind aflarea cauzei penale în proces de examinare, ar duce la periclitarea procesului de judecată, creând o imagine negativă a societății față de obligațiile pozitive pe care le are statul prin intermediul instituțiilor sale de a asigura buna desfășurare a procesului penal în vederea stabilirii unei justiții echitabile.

Colegiul penal conchide că, la prelungirea termenului menținerii inculpatului în stare de arest instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, gravitatea și pericolul social al faptei de care se învinuiește inculpatul, iar circumstanțele date în cumul indică la existența riscurilor de influențare a cursului normal al cercetării judecătorești și de eschivare, deținerea inculpatului în stare de arest în cazul dat fiind necesară și oportună.

Colegiul penal constată astfel, că privarea provizorie de libertate a inculpatului în cazul concret, deși este o ingerință în drepturile garantate de art.5 CEDO, totuși, în circumstanțele descrise, urmărește un scop legal și, respectiv, este una legală, necesară și proporțională pericolului social al faptei incriminate și urmărește drept scop desfășurarea normală a urmăririi penale, garantarea desfășurării unui proces obiectiv și echitabil, cu adoptarea unei hotărâri întemeiate și legale, precum și garantarea atragerii la răspundere și pedeapsă penală a persoanei vinovate, în cazul unei eventuale condamnări.

În circumstanțele stabilite pe caz, temeiuri de a respinge demersul procurorului privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă, după cum s-a solicitat, sau de a schimba măsura preventivă în privința inculpatului cu o altă măsură preventivă nonprivativă de libertate nu au fost constatate, alte măsuri preventive nefiind de natură să asigure desfășurarea normală a procesului penal în condițiile stabilite, motiv pentru care recursul declarat se respinge ca nefondat.

Conducându-se de art.312 al.5 pct.2 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți –

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Dragan Natalia în interesele inculpatului Fedulov Serghei *****, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți sediul Central din 10.08.2023 în cauza penală în privința lui Fedulov Serghei ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.187 al.2 lit.e,f, 190 al.2 lit.c Cod Penal al RM, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Judecător

Judecător

Rotaru Ala

Burdeniuc Ruslana

Pușca Dumitru